11/02/2021

Η Διδασκαλία του Αγίου Πορφυρίου περί του Σφραγίσματος

/ Ορθόδοξες Προβολές

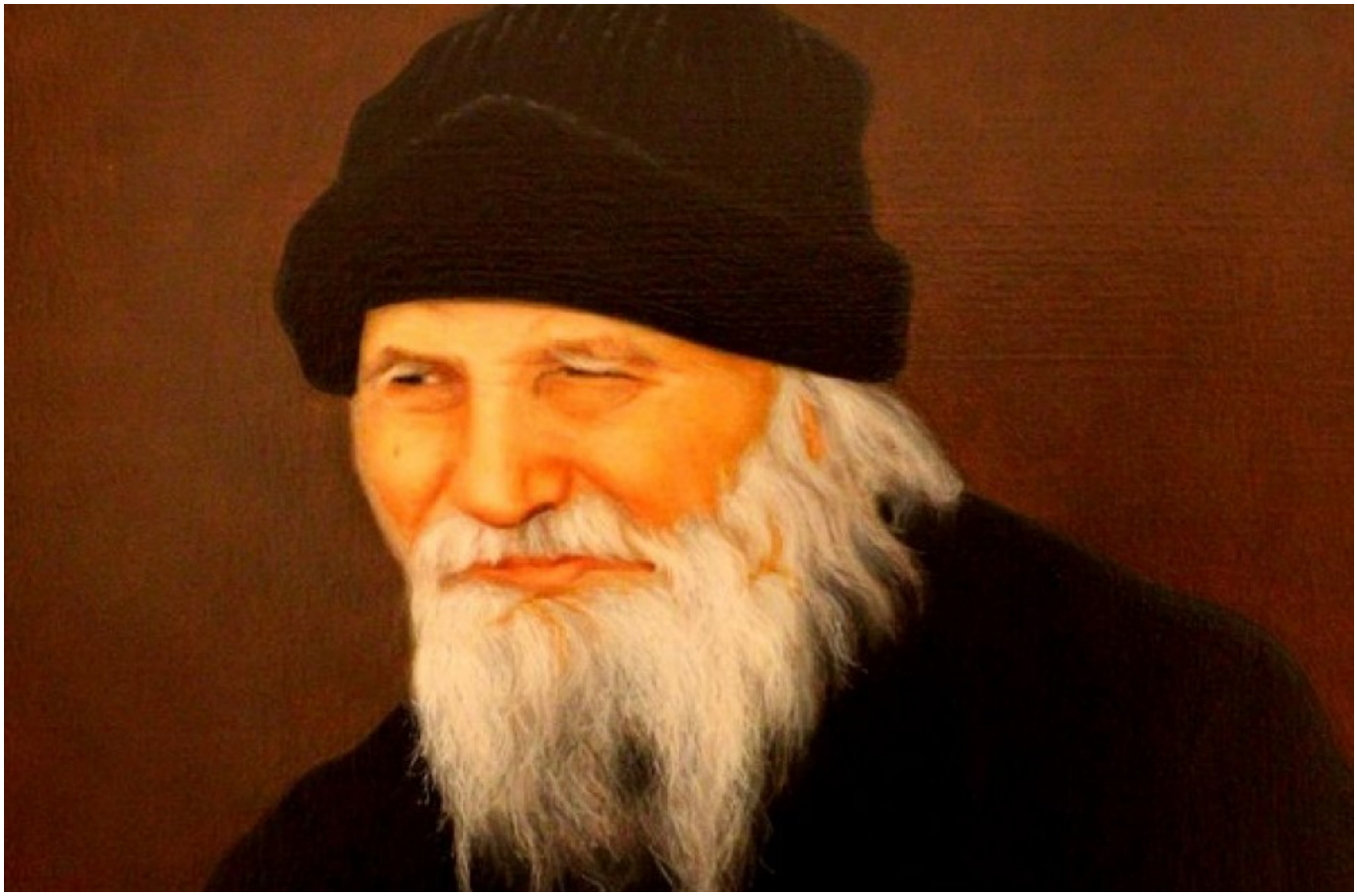

Ανθολογία υπό Χρυσοστόμου Παπαδάκη Αρχιμανδρίτου του Οικουμενικού Θρόνου

Α΄

Διάλογος μεταξύ Ιερομονάχου Αθανασίου Σιμωνοπετρίτου (Υμνογράφου της Α.Χ.Μ.Ε.) όταν επισκέφθηκε τον Άγιο Πορφύριο κατά τον καιρό που κάλπαζε στην Ελλάδα πρώτη φορά η αντιχριστολογία κατά το δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1980.

(Από το βιβλίο: Ανθολόγιο Συμβουλών του Γέροντος Πορφυρίου, δ΄έκδ.2003, σελ. 72-75, Εκδόσεις: Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος, Μήλεσι Αττικής.)

«Πατέρα Αθανάσιε (με πήρε από το χέρι έτσι σφικτά), εγώ είμαι τυφλός τώρα, τα μάτια μου τα σωματικά δεν λειτουργούν, γιατί έχω καρκίνο στην υπόφυση, έχω

όμως τα πνευματικά μάτια και βλέπω. Πριν φύγεις θέλω κάτι να μου πεις. Τί είπε ο Γέροντας Αιμιλιανός -ο δικός μας (Ηγούμενος)- για το 666 και τον αντίχριστο;»

Ήταν εκείνες τις μέρες μετά το Τσέρνομπιλ. Ο κόσμος ήταν αναστατωμένος και πήγαινε κατά δεκάδες κάθε μέρα, ιδιαιτέρως στον πατέρα Πορφύριο που ήταν κοντά στην Αθήνα, και αναστατωμένοι τον ρωτούσαν: ‘’Τι θα γίνει; Θα ᾽ρθει ο αντίχριστος να μας σφραγίσει με το 666;’’ Και με ρώτησε: «Για πες μου, παιδί μου, τί λέει ο Γέροντας Αιμιλιανός για το 666 και τον αντίχριστο;»

Του λέω: «Γέροντα, μας είπε σε μια σύναξη προχθές να μην ανησυχούμε. Εμείς να ενδιαφερόμαστε να έχουμε μια ζωντανή σχέση με το Χριστό, και του αντίχριστου να μην του δίνουμε πολλή σημασία, γιατί εκείνος θα γίνει το κέντρο της ζωής μας και όχι ο Χριστός».

Αμέσως χτύπησε τα χεράκια του στο κρεβάτι και είπε: « Τί λες παιδί μου, τί λες παιδί μου, δόξα σοι ο Θεός που βρήκα κι ένα πνευματικό να συμφωνεί μαζί μου. Ρε παιδί μου, αυτοί οι πνευματικοί, εδώ στον κόσμο, τί έχουν κάνει!

Έχουν αναστατώσει τις ψυχές, δημιούργησαν ένα σωρό προβλήματα, οικογενειακά και ψυχολογικά με το 666. Δεν μπορεί ο κόσμος να κοιμηθεί και άρχισαν να παίρνουν ψυχοφάρμακα και υπνωτικά χαπάκια για να μπορούν να κοιμηθούν. Τί είναι αυτό το πράγμα; Δεν τα θέλει αυτά τα πράγματα ο Χριστός, παιδί μου. Και να σου πω κάτι;» Του λέω: «Γέροντα τι;» Μου λέει: «Για μας τους χριστιανούς, για μας όταν βιώνουμε το Χριστό δεν υπάρχει αντίχριστος. Δεν μου λες; Εδώ που κάθομαι στο κρεβάτι μπορείς να καθίσεις εσύ;» Του είπα: «Όχι Γέροντα». Μου λέει: «Γιατί;» Του απάντησα: «Διότι, αν καθίσω πάνω σας, θα σας πλακώσω». Μου λέει: «Πότε μπορείς να καθίσεις;» Του λέω: «΄Όταν φύγετε εσείς, τότε μπορώ να καθίσω εγώ».

Μου λέει: «Ακριβώς, παιδί μου, έτσι συμβαίνει και με την ψυχή μας. Όταν έχουμε μέσα μας το Χριστό μας, μπορεί να έρθει ο αντίχριστος; Μπορεί να μπει καμιά άλλη αντίθετη ύπαρξη μέσα στην ψυχή μας; Γι’ αυτό σήμερα, παιδί μου, δεν έχουμε το Χριστό μέσα μας και γι’ αυτό ανησυχούμε για τον αντίχριστο. Όταν βάλουμε το Χριστό μέσα μας, τα πάντα γίνονται Παράδεισος. Ο Χριστός είναι το παν κι έτσι πάντοτε, παιδί μου, να λες στους ανθρώπους, και τον αντίθετο δεν το φοβόμαστε. Και κοίταξε να σου πω κάτι. Εάν ερχόταν τώρα ο ίδιος ο αντίχριστος με μία συσκευή με ακτίνες laser, και με σφράγιζε με το 666 με το ζόρι, εγώ δεν θα στεναχωριόμουνα. Θα μου πεις, Γέροντα, μα δεν είναι το σημείο του αντίχριστου; Ναι αλλά και χίλια 666 να μου έγραφε πάνω μου με τις ακτίνες laser, ανεξίτηλα, εγώ δεν θα στενοχωριόμουνα. Γιατί; Γιατί, παιδί μου, τους πρώτους μάρτυρες τους είχαν βάλει στα θηρία και έκαναν το σταυρό τους και τα θηρία γινόντουσαν

αρνάκια· τους είχαν στην θάλασσα, έκαναν το σταυρό τους και η θάλασσα γινόταν γη και περπατούσαν· τους είχαν μέσα στη φωτιά, έκαναν το σταυρό τους και η φωτιά γινόταν δροσιά.

Ευλογημένο μου παιδί, τι είμαστε σήμερα εμείς; Πιστεύουμε στο Χριστό; Το σταυρό μας; Μα γιατί κατέβηκε ο Χριστός; Δεν κατέβηκε για να δυναμώσει την ασθένειά μας; Έτσι, παιδί μου, να πεις και στον Γέροντα. Και συ να πεις στους ανθρώπους να μην φοβούνται τον αντίχριστο. Είμαστε παιδιά του Χριστού, είμαστε παιδιά της Εκκλησίας».

Αυτό το πράγμα μου έκανε πάρα πολλή εντύπωση.

Και μου πρόσθεσε: « Ο Πατριάρχης Δημήτριος, πώς ήρθε στην Αθήνα;» Του λέω: «Με αεροπλάνο». «Ε, καλά, ξέρω\ πως ήρθε με το αεροπλάνο. Κολυμπώντας ήρθε ο άνθρωπος; Με τι ντοκουμέντα ήρθε;» Του λέω: «Με διαβατήριο, Γέροντα». - «Ελληνικό ή τουρκικό;» Του λέω: «Δεν ξέρω». – «Ε, μου κάνεις και το σοφό. Με τουρκικό ήρθε. Και ποιό είναι το εθνόσημο της Τουρκίας, ξέρεις;» – «Δεν ξέρω Γέροντα». –«Ε, το παράκανες, δεν ξέρεις το εθνόσημο της Τουρκίας; Είναι η ημισέληνος. Και ξέρεις πως ονομάζεται η ημισέληνος από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας, μετά που εμφανίστηκε ο Μωάμεθ;» Του λέω: «Όχι Γέροντα». –«Ε, να πάρω το πτυχίο σου και να το σχίσω. Τι θεολόγος είσαι εσύ;» Και συνεχίζει: «Η ημισέληνος είναι σημείο του αντίχριστου! Εάν είναι σημείο του αντίχριστου η ημισέληνος και ο Πατριάρχης μας έχει στο διαβατήριό του το σημείο του αντίχριστου (και στις σφραγίδες τους, πόσες σφραγίδες βάζουν μέσα έξω), πάει να πει ότι ο Πατριάρχης μας είναι αντίχριστος; Όχι ρε παιδί μου, όχι ρε παιδί μου! Μην περιορίζουμε τόσο πολύ το Ευαγγελικό μήνυμα! Δεν είναι ο Χριστός τόσο στενόμυαλος όσο είμαστε εμείς οι άνθρωποι που θέλουμε να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα.

Έτσι να πεις στο Γέροντα και έτσι να λες στους ανθρώπους· ούτε τον αντίχριστο να φοβούμαστε, ούτε το 666.»

Στο ίδιο βιβλίο, σελ 72 Παραπ. [Τζ 155] Μη σας βασανίζουν τα έσχατα, ούτε ο αντίχριστος, και τα σημάδια του. Γιατί να ξέρετε, αν εμείς έχουμε μέσα μας το Χριστό, δεν μπορεί σε τίποτα να μας πειράξει ο αντίχριστος, ούτε στο παραμικρό».

Β΄

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία, του εκ των υποτακτικών του Αγίου Πορφυρίου, Μοναχού π. Ακακίου Καυσοκαλυβίτου, με θέμα «Ο Γέροντάς μου ο π. Πορφύριος» που εκφωνήθηκε στην Κατερίνη Πιερίας την 1 η Νοεμβρίου 2011 σε πολυπληθές ακροατήριο, προσκεκλημένος από τη ‘’Σχολή Γονέων Ανοικτό Πανεπιστήμιο’’.

Ελήφθη και απομαγνητοφωνήθηκε από τη βιντεοσκοπημένη ανάρτηση στο Yoy Tube.

(Έτος 1987)

Ο Γέροντας είχε μια φιλοσοφία κάπως διαφορετική. Μας έλεγε, δεν ασχολούμαι με αυτά. Όχι γιατί δεν ήξερε, γνώριζε τα πάντα. Όταν πήγε στην Πάτμο έζησε όλη την Αποκάλυψη και γνώριζε όλα τα έσχατα, αλλά δεν του άρεσε και πολύ να ασχολούμεθα με όλη αυτή την δαιμονολογία και εσχατολογία.

Ο καλύτερος τρόπος για να ετοιμαστούμε για την ώρα του αντίχριστου είναι να διώξουμε από μέσα μας τον αντίχριστο και να βάλουμε μέσα μας τον Χριστό. Τότε αν μας καλέσουν και στο μαρτύριο ακόμη, θα πάμε. Αυτή ήταν η φιλοσοφία του Γέροντα.

Θα σας διηγηθώ ένα γεγονός. Όλοι θα γνωρίζετε για ένα φυλλάδιο που κυκλοφόρησε ο Γέρων Παίσιος γύρω στο 1987.

Το χειρόγραφο εκείνο που έλεγε μετά την μπόρα τη δαιμονική θα έλθει η μπόρα η θεϊκή κλπ. (Εννοεί το Σημεία των καιρών 666. Υπάρχει στον Β΄τόμο, Πνευματική αφύπνιση σελ.173-192 ἐκδ. Ι. Μ. Αγ. Ιωάν. Θεολ. Σουρωτής – η έντονη γραφή δική μου).

Εκείνο το καλοκαίρι, τέλη Αυγούστου, ήμουνα στο Άγιον Όρος και πέρασα να πάρω την ευχή του Γέροντος Παϊσίου και να κουβεντιάσω και μαζί του, γιατί είχα και με τον γέροντα αυτόν μία σχέση. Αλλά εκείνη την ημέρα ήτο πολύ διαφορετικός ο Γέροντας. Πάρα πολύ διαφορετικός από τις άλλες φορές. Αρχισε να μας μιλάει για τα σημεία των καιρών, για τον αντίχριστο, έτσι σε μία κατάσταση αγωνίας. Λέει: «Δενμπορώ να δεχτώ κανέναν. Πάρτε από ένα φυλλάδιο και πηγαίνετε».

Και μοίρασε σε όλους – ήταν στα 30 άτομα περίπου – αυτό το φυλλάδιο, το γνωστό που λέμε. Φεύγουμε όλοι, πήγαμε σ αυτό το αλωνάκι κάτω από το κελί του και όλοι άνοιξαν και διάβαζαν το φυλλάδιο. Κι εγώ ασυναίσθητα κάνω έτσι να διαβάσω το φυλλάδιο και διαπίστωσα πως δεν είχα φυλλάδιο στα χέρια μου. Με προσπέρασε και δεν μου το είχε δώσει. Και έτρεξα πίσω να προλάβω πριν κλείσει την πόρτα για να πάρω κι εγώ ένα φυλλάδιο. Αλλά ο Γέροντας Παΐσιος με περίμενε στην καγκελόπορτα, στην πόρτα της αυλής με ένα φυλλάδιο στο χέρι και μόλις φθάνω με κοιτάζει έτσι στα μάτια και μου δίνει το φυλλάδιο. Και μου είπε τρεις φορές, «σε ευχαριστώ, σε ευχαριστώ, σε ευχαριστώ». Εγώ δεν κατάλαβα τι ήταν αυτό το «ευχαριστώ». Μου ήρθε έτσι αυτό το βλέμμα στα μάτια, αυτό το κοίταγμα στα μάτια με διαπέρασε ολόκληρο.

Λοιπόν, διάβασα το φυλλάδιο, έφυγα κι εγώ, κατέβηκα από το Άγιον Όρος, ήταν και η έναρξη της σχολικής χρονιάς, ήμουν εκπαιδευτικός και πέρασα από τον Γέροντα. Είπαμε λίγα πράγματα και μου λέει: «Εντάξει, αύριο θα τα πούμε εκτενέστερα».

Την άλλη μέρα, Κυριακή, μετά την Θεία Λειτουργία, όπως συνηθίζαμε πήγαμε στον γέροντα με τον κύριο Γιώργο, θα πω το μικρό του (όνομα) μόνο ο οποίος ήταν σε ανώτατη δικαστική θέση, παραιτήθηκε, πήρε πρόωρη σύνταξη και αφοσιώθηκε στον Γέροντα και ήταν επιστάτης για όλα τα έργα που γίνονται εκεί στο μοναστήρι. Ανώτατος δικαστικός

(Πρόκειται γιά τόν μακαριστό πλέον Γεώργιο Αρβανίτη + 9-12-2020).

Λοιπόν, είπαμε μερικά πράγματα και μου λέγει:

«Πέρασες από τον Γέροντα Παΐσιο;» Λέγω: «Ναι». «Τι σου είπε;» Λέω: «Να, μοίραζε ένα φυλλάδιο» κ.τ.λ. «Το έχεις αυτό το φυλλάδιο;» «Το έχω». Και άρχισα να το διαβάζω, του το διάβαζα με προσοχή. Μου λέει: «Α, εγώ διαφωνώ! Εγώ δεν τα βλέπω έτσι τα πράγματα».

Και τότε, χωρίς να το καταλάβω, άρχισα να απαντάω στον Γέροντα Πορφύριο, αλλά όχι με δική μου σκέψη, ούτε με δική μου φωνή. Από το στόμα μου ακουγόταν η φωνή του Γέροντος Παϊσίου κι έδινε απαντήσεις στον Γέροντα Πορφύριο και αυτή η επιχειρηματολογία κράτησε αρκετή ώρα. Και στο τέλος πετάχτηκε ο ανώτατος δικαστικός και λέει: «Μα δεν διαφωνούν οι Γέροντες».

Καλά είπε, ‘’οι Γέροντες’’, διότι εγώ ήμουν με τα παντελόνια. Ήμουν κοσμικός ακόμα. Καλά είπε, ‘’οι Γέροντες’’, διότι μιλούσε ο Γέροντας Παΐσιος με το στόμα μου. Και τότε κατάλαβα τι ήταν εκείνο το «ευχαριστώ» που το πνεύμα μου δέχτηκε να τον φιλοξενήσει και να εκφραστεί μέσον εμού και να συζητήσει με τον Γέροντα Πορφύριο πάνω σ΄ αυτό το φοβερό αυτό θέμα.

Να μου πεις· καλά, είχαν την ανάγκη μου να συζητήσουν, αφού ξέρετε ότι μπορούσαν και επικοινωνούσαν και από μακριά; Αλλά ήταν άλλο το θέμα. Ήταν για να κατέβει αυτή η συζήτηση, να γίνει γνωστή και να μπορεί να μιλάει κανείς γι αυτά τα πράγματα, να λέει αυτές τις εμπειρίες.

Όταν είπε ο κ. Γιώργος, ‘’δεν διαφωνούν οι Γέροντες’’, τον μάλωσε ο Γέροντας και του λέει: «Όχι βρε διαφωνούν. Διαφωνούμε», του λέγει. Για να άρω την παρεξήγηση, και ο Πορφύριος και ο Παΐσιος είναι μεγάλοι Άγιοι. Αλλά στην Αγία Γραφή υπάρχει περίπτωσις ακόμα που και οι Άγγελοι διαφώνησαν και το ερμηνεύει

πολύ καλά ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Αν θυμάστε, όταν έκανε προσευχή ο Προφήτη Δανιήλ και νηστεία και καθυστέρησε είκοσι μία (21) τόσες ημέρες να έλθει ο Αρχάγγελος Γαβριήλ, του λέει: «καθυστέρησα, γιατί δεν μου επέτρεπε ο Άγγελος των Περσών να μπω στα σύνορα και χρειάστηκε να έλθει ο Αρχάγγελος Μιχαήλ να εγγυηθεί και μετά να μπω».

Και λέει ο Χρυσόστομος: «Καλά, και οι άγγελοι διαφωνούν;» Και λέει: «Ναι, γιατί ούτε και οι άγγελοι τα γνωρίζουν όλα. Και ο καθένας εκτελεί εντολές του Θεού. Ο Θεός έδωσε μια εντολή στον Άγγελο των Περσών μια άλλη εντολή στον Γαβριήλ και έπρεπε να ενημερωθεί και να επιβεβαιωθεί από τον Αρχάγγελο Μιχαήλ ο Άγγελος των Περσών για να δεχτεί. Άρα βλέπετε όχι μόνον οι Άγιοι αλλά ούτε και οι Άγγελοι τα ξέρουν όλα». Ο Θεός έχει τον λόγο Του καμιά φορά να λέει την μια πλευρά στον ένα και την μια πλευρά στον άλλο και να μην τους αφήνει να τα γνωρίζουν όλα και να διαφωνούν προφανώς. Και αυτό συνέβη και με τον Πέτρο και τον Παύλο, τον Παύλο με τον Ιάκωβο, τον Παύλο με τον Βαρνάβα.

Και άλλες φορές ο Χρυσόστομος μας λέει ότι συμφώνησαν να διαφωνήσουν για λόγους πνευματικούς, άλλες πραγματικά διαφωνούσαν αλλά ήσαν και οι δυο Θεοφόροι. κ.τ.λ. κ.τ.λ. Επομένως σας τα λέω, μην νομίσετε ότι υποτιμώ τον ένα από τους δύο Αγίους. Για όνομα του Θεού.

Τότε εγώ του απήντησα και εκεί θέλω να καταλήξω και είναι πολύ σημαντικό. Του λέω: «Γέροντα, εμείς στις μέρες μας εσάς τους δυό ξέρουμε για Εκκλησία μέσα στην Εκκλησία. Αν εσείς οι δυο διαφωνείτε, τότε που να ακουμπήσουμε, σε ποιόν να πιστέψουμε πώς να πορευτούμε;»

Και ο Γέροντας πολύ ταπεινά μου απήντησε. «Θα κάνουμε όλοι μαζί, δείχνοντας και τον εαυτό του, υπακοή στην Εκκλησία». Αλλοίμονο εάν τώρα εγώ σας πω μια άποψη, κάποιος άλλος σας λέει μια άλλη άποψη, το κακό που θα προέλθει από αυτή την σύγχυση θα είναι μεγαλύτερο από το κακό των ταυτοτήτων. Γι αυτό περιμένουμε όλοι την επίσημη Εκκλησία να καθοδηγήσει τον λαό» (η έντονη γραφή δική μου).

Νομίζω, το 1998 επί Σεραφείμ, είχε ληφθεί μία απόφασις που έλεγε ότι αυτό το 666 στις ταυτότητες εάν υπάρχει, δεν είναι το σφράγισμα αλλά εμείς δεν θα τις πάρουμε για λόγους συνειδήσεως. Από το 1998 υπάρχει η απόφασις της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος. Εμείς προσδοκούμε στην Ιεραρχία μας στην Εκκλησία να καθοδηγήσει τον Λαό για να μην επέλθει μεγάλη σύγχυσις. Γιατί αλλοίμονο αν γίνει αυτό. Περισσότερα δεν μπορώ να σας πω , δεν θέλω να πάρω θέση σε αυτό το θέμα».

Γ΄

Άρθρο του εκ των υποτακτικών του Αγίου Πορφυρίου, Ιερομονάχου π. Γεωργίου Καυσοκαλυβίτου που είχε δημοσιευθεί το έτος 2012, ένα έτος προ της επίσημης αγιοκατατάξεως του Οσιωτάτου Γέροντος και έκτοτε όπως ήταν φυσικό κυκλοφόρησε ηλεκτρονικά και ιδιωτικώς. Για το παρόν δημοσίευμά, ελήφθη από το PIRAEYS PRESS.GR της 23 ης Μαρτίου 2020 (εδημοσιεύθη ως επίκαιρο) με τίτλο, Άγιος Πορφύριος: Η προφητεία για την εποχή που ζούμε!

Σε μια εποχή που όλο και περισσότερος κόσμος νιώθει την ανάγκη, εξαιτίας της βαθύτατης κρίσης που πλήττει την ανθρωπότητα, να ασχοληθεί με εσχατολογικά γεγονότα όπως αυτά περιγράφονται στην Αποκάλυψη του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, αλλά και όπως με τη Χάρη του Θεού αποκαλύφθηκαν στους Προφήτες, στους Πατέρες της Εκκλησίας αλλά και σε σύγχρονους αγίους γέροντες όπως ο Γέρων Παΐσιος, πρέπει να σταθούμε ιδιαίτερα στη στάση του Γέροντα Πορφυρίου και να αποκωδικοποιήσουμε, γιατί ένας τόσο μεγάλος Άγιος της εποχής μας, ενώ γνώριζε με ακρίβεια και λεπτομερέστατα για όλα όσα ζούμε και που έρχονται, εν τούτοις απέφευγε να μιλάει για αυτά.

Πρέπει να μας προβληματίσει ιδιαιτέρως, γιατί ο γέροντας δεν μίλησε καθόλου για τα επερχόμενα, αλλά αποκάλυψε μόνο τα αναγκαίως απαραίτητα και σε συγκεκριμένους ανθρώπους.

Ο βασικός πυρήνας της σκέψης του Γέροντα Πορφυρίου ήταν ότι ο κόσμος είναι ανάγκη να εμπεδώσει και να καλλιεργήσει την αγάπη προς το Δημιουργό του, όχι μέσα από το φόβο των μελλούμενων, αλλά μέσα από μια ανιδιοτελή σχέση, όπως ο στοργικός πατέρας προς το παιδί του. Γιατί η ενότητα που ήταν η μεγαλύτερη παρακαταθήκη του Χριστού προς τους Αποστόλους, μπορεί να εξασφαλισθεί όταν το παιδί ενωθεί με τον Πατέρα δια της αγάπης πρωτίστως και όχι δια του φόβου.

Ο Γέρων Πορφύριος παρομοίασε ευστόχως την εποχή που ζούμε όπως τα χρόνια λίγο πριν έλθει ο Χριστός. Τι επικρατούσε τότε; Μια ρωμαϊκή «ειρήνη» στην εξουσία, η ειδωλολατρία, ένα ιερατείο αλλοτριωμένο από τα πάθη της εξουσίας, υποκριτικό χωρίς να ωφελεί αντιθέτως να απομακρύνει τον κόσμο από τον Θεό και τέλος υπήρχε μια μικρή μερίδα αγνών και αγαθών ανθρώπων.

Όλα αυτά περιγράφουν το σήμερα με λεπτομέρεια και η επανάληψη της ίδιας εποχής προφανώς πρέπει να μας προβληματίσει εντόνως.

Πριν από τον Χριστό, υπήρξαν προφητείες για τον ερχομό Του αλλά και προειδοποιήσεις για μετάνοια στο λαό του Θεού, όπως στην περίπτωση του Ιωνά

και της Νινευή. Ωστόσο αυτές οι προφητείες στάλθηκαν από τον Θεό για εκείνους τους λίγους αγνούς και αγαθούς ανθρώπους κάθε εποχής, όπως προανέφερα, γιατί είχαν την καλή προαίρεση να δεχθούν τα μηνύματα και να γνωρίζουν τι θα πράξουν.

Με αυτό το σκεπτικό ενεργούσε και ο Γέρων Πορφύριος καλώντας τους ανθρώπους να πλησιάσουν από αγάπη στον Χριστό και όχι από τον φόβο φοβερών γεγονότων. Γνώριζε, αλλά δεν έλεγε. Μιλούσε λακωνικά και κωδικοποιημένα και γνώριζε ότι υπήρχε στην εποχή του μεγάλο χάσμα στην πνευματικότητα των ανθρώπων του Αγίου Όρους με τον έξω κόσμο.

Για αυτό το λόγο είχε στείλει άνθρωπο να ειδοποιήσει τον Γέροντα Παΐσιο να πάψει πλέον να μιλάει για τον αντίχριστο, το χάραγμα, επικείμενους πολέμους κλπ. Όχι γιατί ήταν λάθος αυτά που με Θεία φώτιση είχε πληροφορηθεί ο Γέρων Παΐσιος, αλλά γιατί τα πνευματικά μέτρα του κόσμου είναι σε τέτοια επίπεδα που ο φόβος δεν θα είχε κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα και ήταν αναγκαία η προσέγγιση μόνο δια της αγάπης του Χριστού (η έντονη γραφή δική μου). Διότι αν ο άνθρωπος αγαπήσει τον Θεό, τότε ο Θεός, όταν αλλάζουν οι άνθρωποι αλλάζει και Εκείνος την ιστορία. Το ίδιο έγινε και στην επικείμενη καταστροφή της Νινευή.

Ο ίδιος ο Γέροντας Πορφύριος τις τελευταίες ημέρες του, τόνιζε την ηθική κατάπτωση και εξαθλίωση που έχουμε περιέλθει ως λαός και τόνιζε στα πνευματικά του τέκνα να βρουν τον στίχο της Παλαιάς Διαθήκης που λέει «ιμάτιον έχεις, γενού αρχηγὸς ημών» (Ησαΐας 3,6).Εκεί μας έλεγε ότι περιγράφεται η σημερινή κατάσταση ανάγλυφα. Ίδιες καταστάσεις του «παλαιού Ισραήλ» με τον «νέο Ισραήλ» και ίδια συμπτώματα.

Ο «παλαιός Ισραήλ» έχασε την ενότητα του με τον Θεό και ο «νέος Ισραήλ» έχασε αυτήν ακριβώς την πορεία ενότητας με τον Χριστό. Αυτή ήταν και η μεγάλη λαχτάρα του Γέροντα και την υπηρέτησε κυριολεκτικώς μέχρι τελευταίας πνοής.

Η Αρχιερατική Προσευχή του Χριστού «ίνα ώσιν εν» (Ιω.17,11) ήταν αυτή που υπηρέτησε ο Γέροντας όσο ζούσε και με αυτή στα χείλη κοιμήθηκε. Γιατί γνώριζε ότι η ανθρωπότητα διασφαλίζοντας την ενότητα με τον Χριστό, δεν θα είχε ποτέ να φοβηθεί ούτε πολέμους, ούτε αντίχριστο. Αντιθέτως σήμερα προσεγγίζουμε το κακό και εξετάζουμε τα επερχόμενα ως αναπόφευκτο κακό. Εκεί χάνουμε όλη την ουσία.

Οι πόλεμοι, οι επικείμενες συμφορές και γεγονότα είναι το ύστατο φάρμακο στην αποστασία του ανθρώπου και γι αυτό ο Γέρων Πορφύριος έλεγε ότι: «Η Αποκάλυψη γράφτηκε για να μην γίνει» (η έντονη γραφή δική μου). Γιατί η Αποκάλυψη έχει ως

σκοπό την προειδοποίηση και ο τρόπος να αποφευχθεί είναι μόνο αν υπηρετήσουμε την ενότητα που μας άφησε ο Χριστός ως παρακαταθήκη. Αυτή είναι η θεραπευτική αγωγή στον ασθενή, γιατί αν η ασθένεια προχωρήσει, τα γεγονότα της Αποκάλυψης θα είναι ο ακρωτηριασμός που προκαλεί ο ιατρός όταν χτυπήσει η γάγγραινα.

Έλεγε ο Γέροντας: «Η εποχή μας είναι σαν την εποχή του Χριστού. Και τότε ο κόσμος είχε φθάσει σε μία αθλία κατάσταση. Ο Θεός όμως μας λυπήθηκε. Και τώρα δεν πρέπει ν' απελπιζόμαστε. Βλέπω μέσα από τη συμφορά να εμφανίζεται κάποιος πολύ σπουδαίος άνθρωπος του Θεού, ο οποίος θα συνεγείρει και θα ενώσει τον κόσμο προς το καλό».

Είναι από τις ελάχιστες φορές που ο Γέροντας μίλησε για αυτά που ζούμε και που έρχονται. Τόνιζε ότι αλλάζει η δικαιοσύνη του Θεού και ότι η κατάστασή μας είναι αθλία.

Έβλεπε όμως το έλεος του Θεού, για μία ακόμη φορά να επισκέπτεται την ανθρωπότητα. Το ίδιο έλεγε και ο Γέρων Παΐσιος όταν επισκέπτες τον πλησίαζαν με έκδηλη αγωνία για τα επερχόμενα και όταν τον ρωτούσαν πότε θα έρθει η οργή του Θεού. Εκείνος έλεγε ότι «Θα πρέπει να ζητούμε να έρθει το έλεός Του και όχι η οργή Του».

Αυτό έχει ανάγκη η ανθρωπότητα και έτσι πρέπει να προσεγγίζει αυτά που είπαν οι Άγιοί μας. Αυτά που προφητεύθηκαν για τις μέρες μας, αφορούν εκείνους τους λίγους, που όπως προ Χριστού, έχουν την προαίρεση να υπηρετήσουν την εν Χριστώ ενότητα.

Οι φυλλάδες, ο ξένος τύπος, κανάλια και ηλεκτρονικά ΜΜΕ, ασχολούνται συστηματικά με το τι είπε ο Γέρων Παΐσιος και άλλοι σύγχρονοι γέροντες. Δεν γνωρίζω αν το κάνουν για λόγους διαφημιστικούς, εμπορικούς κλπ. Πρέπει όμως να προβληματιστούμε. Να προβληματιστούμε για να αναζητήσουμε την ουσία μέσα σε όλα αυτά.

Το 2009 επισκεπτόμενοι την Ρωσία, μέσα στα πλαίσια της προσπάθειας έκδοσης των επιστολών του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδος Ιωάννη Καποδίστρια, συναντηθήκαμε με υψηλόβαθμο στέλεχος της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Με έκπληξη άκουσα μια ερώτηση που σχετίζεται με όλα τα παραπάνω.

Με ρώτησε:

– Γέροντα Γεώργιε, οι πατέρες στο Άγιον Όρος λένε ότι θα γίνει πόλεμος Ρωσίας –

Τουρκίας για την Κωνσταντινούπολη. Εσείς τι λέτε για αυτό ;

Του απάντησα δίχως να το σκεφτώ, όπως πιστεύω θα απαντούσε και ο Γέρων Πορφύριος.

– Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, που είναι ένας μεγάλος Άγιος της Ορθοδοξίας είπε: «Θα προσπαθούν να το λύσουν με την πέννα, μα δεν θα μπορούν. 99 φορές με τον πόλεμο και μια με την πέννα». «Πάντως εμείς, είμαστε με την πέννα», συμπλήρωσα.

Οι Έλληνες πιστεύω ότι είχαν την ευλογία να τους στείλει ο Θεός μια αποκαλυπτική προσωπικότητα όπως ο Γέρων Πορφύριος για να μας δείξει τον τρόπο και τον δρόμο για να αποφύγουμε συμφορές και δυσκολίες.

Εναπόκειται σε εμάς πώς θα διαχειριστούμε την παρακαταθήκη που μας άφησε και να μην περιμένουμε το πλοίο να συγκρουστεί με το παγόβουνο.

Αν ενεργούμε ο καθένας από μόνος του και ξεκομμένοι από τον Χριστό, είναι σίγουρο τότε ότι θα πούμε αυτό που είπε ο άγιος Γέροντας: «Μπορεί όμως, με το σχέδιο του Θεού, να έρθει ώστε οι άνθρωποι ν’ αποκτήσουν μία επίγνωση, να ιδούνε το χάος ολοζώντανο μπροστά τους, να πούνε: Έ! Πέφτουμε στο χάος, χανόμαστε. Όλοι πίσω, όλοι πίσω, γυρίστε πίσω, πλανηθήκαμε. Και να έρθουνε πάλι στο δρόμο τού Θεού και να λάμψει η Ορθόδοξος πίστις».

Οι τελευταίες ημέρες του Γέροντα Πορφυρίου ήταν και οι πλέον αποκαλυπτικές για τα πνευματικά του παιδιά, αλλά και για όλη την ανθρωπότητα. Ο Γέροντας μας μάζεψε στο κελί του στα Καυσοκαλύβια και μας είπε: «Δεν μου αρέσει να προφητεύω, αλλά θα σας πω μια προφητεία.» Μας μίλησε για το τι θα συμβεί στην Ελλάδα και ποιο είναι το μέλλον της. Ήταν αποκαλυπτικός για το μέλλον της Ελλάδας. Όλα αυτά πλέον άρχισαν να πραγματοποιούνται. Σήμερα ζούμε όλα όσα μας είπε και που άρχισαν να πραγματοποιούνται με ακρίβεια.

Η μεγαλύτερη αποκάλυψη του Θεού ήταν το τελευταίο βράδυ της ζωής του, όταν για μισή ώρα περίπου προσευχόταν με την αρχιερατική προσευχή του Ιησού, «ίνα ώσιν εν».

Το ίδιο το Άγιο Πνεύμα προσευχόταν μέσω του Γέροντα Πορφυρίου για την εν Χριστώ ενότητα όλων των Χριστιανών, αλλά και όλων των ανθρώπων της γης, για να μην έρθουν τα δεινά της Αποκαλύψεως. Αυτή η προσευχή είναι και η μεγαλύτερη παρακαταθήκη του Χριστού στο ανθρώπινο γένος. Το να γίνει πράξη η ενότητα της ανθρωπότητας με τον Θεό.

Αυτή η παρακαταθήκη σήμερα, 21 χρόνια μετά την κοίμηση του Γέροντα Πορφυρίου, παραμένει ζωντανή και αποτυπωμένη σε μια εικόνα. Την Παναγία «ίνα ώσιν εν» την «Πατριώτισσα», μια εικόνα προφητική και εσχατολογική, που πλέον γνωρίζει όλη η Χριστιανοσύνη. Αυτή την παρακαταθήκη την υπηρετούμε μέχρι σήμερα τα παιδιά του και ελπίζουμε σε αυτήν.

Υστ: Στις 2 Δεκεμβρίου ήταν η ημέρα κοίμησης του Γέροντα Πορφυρίου. Αφιερώνουμε αυτό το άρθρο εις τη μνήμη του και να εύχεται από τους ουρανούς για αυτή την εν Χριστώ ενότητα, για τη σωτηρία όλου του κόσμου.